

[Aksel Larsen.]

mig derfor paa ny at stille dette Spørgsmaal: Hvad mente det ærede Medlem? I hvilken anden Magts Interesse vil det ærede Medlem paastaa, at „Arbejderbladet“ har skrevet, som det har skrevet, om disse hidtil hemmelige dansk-tyske Traktatforhandlinger?

Jeg har hørt, at den højtærede Udenrigsminister har sagt — og jeg har senere læst det i Referatet af hans Tale —, at Rigsdagen som bekendt ved, at der er ført Forhandlinger. Jeg ønsker at gentage, at det ved Rigsdagens Medlemmer, for saa vidt som de læser Aviser, ellers havde de ikke vidst noget om det. Regeringen har nemlig ikke underrettet os, den højtærede Udenrigsminister har ingenting sagt her, og jeg tillader mig derfor at forvente, at den højtærede Udenrigsminister vil benytte Lejligheden nu, hvor han dog formentlig ikke kan undslaa sig ved at tage Ordet, til at oplyse, hvorfor han ikke tog Ordet under den storpolitiske Debat ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling — jeg tror, det var den 11. og 12. Maj.

Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at stille et andet Spørgsmaal til den højtærede Udenrigsminister eller dem, der maatte være kompetente til at besvare det. I de Dage der gik, fra de nordiske Landes Svar var besluttet og vistnok ogsaa afgivet, og til den officielle Ordlyd udsendtes til Offentligheden, verserede der forskellige Forlydender, og Dagen før den officielle Ordlyd blev udsendt, indeholdt samtlige danske Dagblade praktisk talt enslydende Meddelelser om, hvad man maatte antage, at Norges og Sveriges Svar gik ud paa. Da den officielle Meddelelse fra Staterne kom, viste det sig, at disse enslydende Meddelelser i den danske Dagspresse var falske. Det interesserer mig meget, hvem der har Ansvaret for, at Dagspressen kunde give fuldstændig urigtige Oplysninger om, hvormed Sverige, henholdsvis Norge, maatte antages at have begrundet sit Afslag paa det tyske Forslag. Jeg siger dette, dels fordi jeg mener, at den danske Presse har gjort for lidt for at debattere denne Sag og oplyse Befolkningen om, hvad den drejede sig om, og dels fordi jeg finder det yderst beklageligt, naar man paa et Tidspunkt, hvor alle Mennesker ønsker Besked, giver dem en

Besked, der ikke er i Overensstemmelse med Sandheden.

Jeg vil i øvrigt benytte Lejligheden til at erindre om, at man allerede i Offentligheden, det vil sige paa Møder og i Pressen, har givet en vis Begrundelse for Nødvendigheden af, at Danmark sagde ja til det tyske Forslag, medens de øvrige nordiske Lande sagde nej. Vi har faaet en saadan Begrundelse bl. a. af Statsministeren og af den højtærede Udenrigsminister, ved offentlige Møder, der blev holdt et Par Dage efter den Debat her i Folketinget, hvor det var umuligt at faa de højtærede Ministre til at udtale sig. Man kunde godt udtale sig om Sagen i Rudkøbing, men man kunde ikke udtale sig om den i det danske Folketing.

Jeg vil gerne have Lov til at søge lidt nærmere Oplysning om den Begrundelse, der er givet ved saadanne forskellige Lejligheder. Jeg vil tillade mig at forespørge Regeringen, om den ikke nærer meget store Betæneligheder ved at have taget en Stilling og at have afgivet et Svar, som er saa væsensforskelligt fra de tre andre nordiske Landes. Jeg vil gerne spørge den højtærede Regering, om den ikke mener, at dette er at betræde en Vej, der fører til Isolering fra det øvrige Norden.

Dernæst vil jeg gerne henvise til, at det er sagt baade før denne Debat og under denne Debat, at Danmark havde sine særlige Grunde til at svare ja, naar de tre andre nordiske Lande svarede nej. Nu har samtlige fire Lande afgivet i hvert Fald indholdsmæssigt enslydende Svar paa den tyske Forespørgsel, om de følte sig truet, nemlig at det gjorde de ikke. Og saa vil jeg gerne bede om Oplysning om: Hvad mener man med Udtrykket „særlige Grunde“? Man har intetsteds forsøgt at forklare, hvad man mener med disse to Ord, og de maa dog have en Mening. Det maatte være muligt for rette vedkommende at forklare Befolkningen, hvorfor man siger „særlige Grunde“, hvilke særlige Grunde Danmark kunde have til at svare ja, naar de andre Lande, der syntes at være i en lignende Situation, svarer nej.

Den højtærede Udenrigsminister har saavel her som i Rudkøbing sagt, at de øvrige nordiske Lande „værdsetter“ den Aftale, Danmark har truffet med Tyskland. Dette kan jo betyde baade godt og ondt.